

YABANCI YAYINLARDAN ÖZETLER

Akut Hastalığı Olan Yaşlılarda Serum Çinko ve C - Reaktif Protein Düzeyleri Arasındaki Negatif İlişki.

Craig GM, Evans SJ, Brayshaw BJ. An Inverse Relationship Between Serum Zinc and C - Reactive Protein Levels in Acutely ill Elderly Hospital Patients. Postgrad. Med. J, 66: 1025-1028, 1990.

• Hastanede yatan ve akut hastalığı olan iki grup geriatrik hastada serum çinko ve CRP düzeyleri ölçülmüştür. Birinci grubun % 62'sinde ve ikinci grubun % 47'sinde serum CRP düzeyleri 10 mg/L'nin üzerinde bulunmuştur. Her iki grupta da serum çinko ile CRP düzeyleri arasında önemli derecede, negatif bir korelasyon saptanmıştır. Bu hastaların biri hariç hepsinde bakteriyel bir enfeksiyon belirlenmiştir.

Serum albümin düzeyleri normal ve hastanede uzun süredir yatmakta olan başka bir grup hastanın % 30'unda ve kontrol grubunu oluşturan bir diğer grup hastanın % 23'ünde CRP düzeyleri yüksek bulunmakla birlikte, çinko - CRP arasında negatif korelasyon saptanmamıştır.

Sonuçlara göre, akut hastalığı olan yaşlılarda, serum çinko düzeylerini etkileyen bir akut faz reaktanının varlığı söz konusudur. Bunun nedeni, CRP gibi akut faz reaktanların sentezi ile birlikte, çinkonun karaciğere geri çekilimidir. Buna dayanarak, gerçek çinko eksikliği ile, inflamatuvar bir yanıt sırasında çinkonun redistribüsyonuna bağlı sekonder çinko eksikliğini ayırt etmek gerekir. CRP ölçümü bu iki durumun ayırımı açısından yararlı olacaktır. Araştırmacılara göre, CRP'nin oldukça yüksek ve çinkonun düşük olduğu durumlarda çinko destekleyici tedaviden kaçınmalı ve bir enfeksiyon kaynağı aranmalıdır. Zira uygun olmayan durumlarda ya da fazla dozda uygulanan çinko tedavisi, granülosit ve T lenfosit fonksiyonlarını olumsuz etkilemektedir. Enfeksiyonun iyileşmesine bağlı olarak, serum çinko ve CRP düzeyleri normale dönmektedir.

N.Çerikcioğlu

Vajinal Kandidozun Tek Doz Tedavisi: Amorolfine (50 - 100 mg) ve Klotrimazol (500 mg) ile Kıyaslamalı Çalışma.

Palacio A, Sanz F, et al. Single dose treatment of vaginal candidosis: Randomised comparison of amorolfine (50 mg and 100 mg) and clotrimazole (500 mg) in patients with vulvovaginal candidosis. *Mycoses*, 34: 85-91, 1991.

• Vajinal kandidozlu hastalarda, amorolfine 50 ve 100 mg vajinal tablet ile, klotrimazol 500 mg vajinal tabletin tek doz tedavi açısından kıyaslamalı, çift kör çalışması yapılmıştır. Vajinit tanısı klinik semptomlara ve pozitif mikroskopi ve kültür sonuçlarına göre konmuştur.

118 hastanın 40'ına 50 mg amorolfine (grup A), 38'ine 100 mg amorolfine (grup B) ve 40'ına 500 mg klotrimazol (grup C) verilmiştir.

Tedavi sonlandıktan bir hafta sonraki kontrolde, kür oranları, grup A'da % 90, grup B'de % 94.7 ve grup C'de % 92.5 olarak bulunmuştur. Grup A'da 4 hasta (% 10), grup B'de 2 hasta (% 5.2) ve grup C'de 3 hasta (% 7.5) tedaviye yanıt vermemiştir. *Candida glabrata* ile tedaviye yanıtızlık ve taşıyıcılık durumu arasında önemli derecede bağlantı bulunmuştur. Tedaviden 4 hafta sonraki ikinci kontrolde kür oranları grup A'da % 80, grup B'de % 84.2 ve grup C'de % 67.5 olarak bulunmuştur.

Relaps oranları ise grup A'da % 10, grup B'de % 10.5 ve grup C'de % 25 olarak saptanmıştır. Tedaviye yanıtızlık açısından *Candida glabrata* ile önemli derecede bağlantı gözlenmiştir. Tedaviden bir hafta sonraki kültür pozitifliği ile relaps oranı arasında da önemli derecede bağlantı saptanmıştır.

Tümüyle ele alınacak olursa, her üç grup arasında tedavinin etkinliği açısından önemli bir fark bulunmamıştır.

Amorolfinin imidazole karşı duyarlı olan kişiler için, seçenek ilaç olabileceği de bu ve diğer çalışmalarla gösterilmiştir.

N.Çerikcioğlu

İmmun Yetmezlik ve Kronik Diyareli Hastalarda Oral İmmunoglobulin Tedavisinin Yararı.

Melamed I, Griffiths AM, Roifman CM: Benefit of oral immune globulin therapy in patients with immunodeficiency and chronic diarrhea. *J. Pediatr*, 119, (3): 486-489, 1991.

• İmmun yetmezlik durumlarında sık bir komplikasyon olarak görülen kronik diyare, spesifik patojenlerle veya aşırı bakteri çoğalması ile oluşabilmekte, ancak çoğu zaman tam nedeni anlaşılamamaktadır. İmmun yetmezlik durumlarında tedavide kullanılan çeşitli antibiyotiklerin ve intravenöz ya da intramüsküler immunoglobulin (Ig) uygulamasının çoğunlukla diyareyi düzeltmede başarısız olduğu belirtilen bu yazıda iki vaka sunularak oral Ig tedavisi tartışılmaktadır.

Birinde selektif IgA eksikliği (8 yaşında, K), diğesinde hipogamaglobulinemi (9.5 yaşında, E), olan ve çeşitli tedavilere rağmen kronik diyare şikayetleri devam eden iki hasta oral IgG tedavisine alınmıştır. 4 ay süreyle günde iki kez 10 ml (1.65 g) IgG oral yoldan verildikten sonra 2 ay ara verip aynı dozda 6 aylık bir tedavi uygulanmıştır. İlk 4 aylık uygulama sırasında diyare sıklığı azalan ve kilo artışı olan hastaların 2 aylık ara sırasında şikayetleri tekrar ortaya çıkmış, ancak 6 aylık tedavi uygulamasına başladık-tan 2-3 hafta sonra diyarelerinde tam düzelmeye olmuştur. Oral IgG'nin yararı, 1. hastada tekrarlayan barsak biyopsileri ile de gösterilmiştir. Oral Ig uygulamasının rotavirus enfeksiyonunun tedavisinde ve prematürelde nekrotizan enterokolitin önlenmesinde yararlı olduğu daha önceden rapor edilmiştir. Bu çalışmadaki hastalarda IgG'nin oral yoldan verilmesi kronik diyareyi barsak humoral immunitisini yerine koymak yoluyla düzeltmiş olabilir. IgG kısmen sindirilse bile opsonik aktivitesinin kaldığı ve patojenik ajanları bağlayabildiği daha önce gösterilmiştir. 2. vakada intravenöz IgG tedavisine rağmen serum düzeylerinin düşük olması enterik protein kaybına bağlanmıştır. Oral IgG ilave edildikten sonra serum IgG yarı ömründe de artma olması oral Ig tedavisinin enterik protein kaybını da düzelttiğini düşündürmektedir. Önceki raporlar ve bu çalışma küçük bir grup hastada oral IgG tedavisinin yararlı etkisini göstermiştir. Ancak geniş çaplı uygulamalardan önce kontrollü çalışmalarla bu bulguların desteklenmesi gerekmektedir.

S.Belek

**Pnömonili Çocukların Nazofarenksinden İzole Edilen
Kapsülsüz Haemophilus influenzae Suşlarının
Dış Zarına Karşı Antikor Yanıtı.**

Claesson BA, et al: Antibody response to outer membrane of noncapsulated Haemophilus influenzae isolated from the nasopharynx of children with pneumonia. *Pediatr. Infect. Dis. J.*, 10: 104-7, 1991.

• Çocuklarda hastane dışında kazanılan pnömonilerin etkenlerini belirlemek amacıyla yaşları 6 hafta - 15 yaş arası olan ve pnömoni tanısı olan 336 çocuktan nazofarenks kültürü ile akut ve konvelesan dönemlerde olmak üzere iki adet serum örneği alınmıştır. 88 olguda nazofarenks kültüründen H.influenzae izole edilmiştir. Bunların 73'ü kapsülsüz suşlardır, 2'si tip b, 2'si tip f'dir, 11'i serotiplendirilememiştir. Kapsülsüz H.influenzae üreyen 73 olgunun 38'inden 2 hafta arayla serum örnekleri alınmış ve her olgudan izole edilen dış zar antijenine karşı homolog antikor titresi ELISA ile çalışılmıştır. 16 olguda anlamlı ölçüde antikor artışı saptanmıştır. 38 olguluk pnömonili, nazofarenksinde H.influenzae izole edilmeyen kontrol grubunda ise sadece 4 olguda antikor artışı saptanmıştır. Seroloji ile desteklenen bu sonuç kapsülsüz H.influenzae suşlarının pnömoni etyolojisinde rol oynayabileceğini göstermektedir.

B.Şener

Kan Kùltürlerinden İzole Edilen Koagülaz Negatif Stafilokokların Deęerlendirilmesi.

Ringberg H, Thoren A, Bredberg A: Evaluation of coagulase negative staphylococci in blood cultures. Scand. J. Infect. Dis, 23: 315-23, 1991.

• Koagülaz negatif stafilokoklar (KNS) kan kùltürlerinde en sık görülen mikroorganizmalardandır. Ancak deriden kaynaklanabilen kontaminasyon nedeniyle, bu suşları etken olarak gösterebilmek güçtür. Kan kùltüründe KNS üreyen 73 olgunun alındığı bu çalışmada izole edilen suşların antibiyotik duyarlılık paternleri, biyotipleri ve plazmid profilleri incelenmiştir. Enfeksiyon kanıtı olarak, ardısıra alınan kan kùltürlerinde aynı suşun üretilmesi gerekmektedir. 73 olgunun 12'sinde sepsis şüphesi bulunmaktadır. Plazmid profil analizi sonucu bu 12 olgunun sadece 3'ünde izole edilen KNS suşları gerçek sepsis etkeni olarak kabul edilmiştir. Bu 3 olguda aynı zamanda implante edilmiş yabancı cisim bulunmaktadır ve bunlardan alınan kùltürlerde de aynı plazmid profili içeren KNS suşları izole edilmiştir. Sonuç olarak bir adet kateter ucu kùltüründen aynı plazmid profilindeki KNS suşu izole edilmişse, bu olguya sepsis tanısı konabilir. Bu nedenle sepsis şüpheli olguların KNS izolatlarına plazmid profili bakılması kesin tanı yönünden faydalı görünmektedir.

B.Şener

Oral Anaeroblarla Oluşan Kronik Konjunktivit ve Metronidazole ve Amoxicillin ile Sistemik Tedavi.

Winkelhoff van AJ, Abbas F, et al: Chronic conjunctivitis caused by oral anaerobes and effectively treated with systemic Metronidazole plus Amoxicillin. J. Clin. Microbiol, 29: 723-725, 1991.

• Bu çalışmada, bir vakada unilateral anaerobik konjunktivit olgusu rapor edilmektedir. Konjunktival bölgeden izole edilen mikroorganizmalar anaerob siyah pigmentli Prevotella intermedia ve Peptostreptococcus micros'tur. Bu organizmalar dil, tonsiler bölge ve periodontal ceplerden izole edilmiştir. Restriksiyon endonükleaz fingerprinting tekniği ile P.intermedia'nın oral kaviteden kaynaklandığı saptanmıştır.

Hastanın eski tedavisi sırasında uygulanan topik tedavi başarılı olamamıştır. Ancak metronidazole + amoxicillinin sistemik olarak verilmesi ile başarılı tedavi sağlanabilmiştir.

A.Ergin

Gardnerella vaginalisin İdrarda Üremesi.

Lam Moy H, Brich FD: Survival of Gardnerella vaginalis in Human Urine. Am. J. Clin. Pathol, 95: 234-239, 1991.

• Bu çalışmada *G.vaginalis*'in idrarda üremesi ve agar ortamında üreme için gerekli optimum şartlar çalışılmış, 37 °C'de 24 saat bekletilen Gardnerella kolonilerinde % 99.9'luk bir azalma görülmüştür. Ayrıca pH'sı 5 olan idrarda 6 saat sonra mikroorganizma görülememiş, pH'sı 7 olan idrarda sadece % 0.01 oranında hücre yaşayabilmiştir. Bunun tersine pH 6 olan ortamda hücrelerin % 90'nı üreme göstermiştir.

Üremenin artması için yapılan diyaliz bir sonuç vermemiş, fakat ortama *U.urealyticum* ve glikojen eklenmesi üremeyi pozitifletirmiştir. İdrardan maksimum organizma elde etme, zenginleştirilmiş agar ortamının (pH 6.5-7.5) anaerobik olarak en az 48 saat inkübe edilmesiyle başarılabilmektedir.

Sonuçta, yazarlar, *G.vaginalis*'in insan idrarında 37 °C'de çok az üreyebileceğini ve bu tip bakterilerin kültürleri için ciddi ve uzun bir anaerobik inkübasyonun gerektiğini vurgulamışlardır.

A.Ergin

Helicobacter pylori Gastritinde Teşhis Metodları.

Nichols L, Sughayer M, et al. Evaluation of Diagnostic Methods for Helicobacter pylori Gastritis. Am. J. Clin Pathol, 95: 769-773, 1991.

• Bu çalışmada, epigastrik belirtileri olan 97 hastadan, 100 gastrik biyopsi örneği alınarak gram boyama, 1 ve 24 saatlik üreaz testi, histolojik inceleme ve kültür açısından değerlendirilmiştir.

26 hastanın kültür sonucu pozitif iken, 27 örnekte *H.pylori*, hemotoksilen ve eozin boyası ile teşhis edilebilmiştir. 20 hastada gram boyası pozitif, 15 hastada 1 saatlik üreaz testi pozitif bulunmuştur. Ayrıca 24 saatlik üreaz testinde 3 hastada geç pozitiflik saptanmıştır. Metodların hassasiyetleri; 24 saatlik üreaz testi için % 62, gram boyası için % 69, kültür için % 90 ve histolojik inceleme için % 93 olarak bulunmuştur.

Yazarlar, sonuçta kullanılan üreaz testinin hassasiyetinin düşük olduğunu belirtmişlerdir. Bunun yanında gram boyamanın çok kullanışlı, yüksek özgüllükte, hızlı bir yöntem olduğunu ve daha geliştirilmiş metodlar olan kültür ve histolojik incelemenin *H.pylori* gastritinin teşhisinde yüksek hassasiyet gösterdiğini, bu yüzden bu üç yöntemin teşhiste tercih edilmesi gerektiğini vurgulamaktadırlar.

A.Ergin